

7. Butler, R. The Concept of a Tourist Area Cycle of Evolution: Implications for Management of Re-sources. Canadian Geographer, 2006, vol. 24, pp. 5–12. Available at: <http://aaronluman.com/articles/CycleOfEvolution.pdf> (accessed 7 February 2014).
8. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.vedomosti.ru/partner/articles/2019/10/21/814145-kreativnii-lokomotiv>
9. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://budstars.com/martinprosperity/Global-Creativity-Index-2015.pdf>
10. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.culturepartnership.eu/article/creative-economy-steps-to-rise>

Єрмолаєва Г. А.,
кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри інформаційної, бібліотечної та
архівної справи, ВП «Миколаївська
філія Київського національного
університету культури і мистецтв»,
м. Миколаїв

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СТОРІТЕЛІНГУ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН ДЛЯ БАКАЛАВРІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ, БІБЛІОТЕЧНОЇ ТА АРХІВНОЇ СПРАВИ

В умовах інформаційного суспільства традиційне навчання, що передбачає спілкування викладача і студента, сутність якого зводиться до передачі знань студентам; контролю викладача за якістю та успішністю засвоєння знань поступово втрачає свій сенс. Виникає проблема використання сучасних форм і методів організації навчальної діяльності студентів, які б підвищували якість підготовки студентів.

Майбутні бакалаври, фахівці з інформаційної, бібліотечної та архівної справи дедалі більше розширюють діапазон виконання власних професійних функцій, зокрема тих, що пов'язані з створенням та обробленням інформаційних потоків, їх аналізом, орієнтуванням у динамічному документообігу, забезпеченням ефективної суб'єктної взаємодії. Якість виконання зазначених функціональних обов'язків майбутніми фахівцями залежить від рівня їхньої підготовки у вищому навчальному закладі, зокрема фахових знань, особистісних якостей, навичок комунікативної культури тощо.

Сторітелінг нині є актуальним інструментом передавання інформації, формою організації пізнавальної діяльності у процесі якої створюються умови для всебічного розвитку особистості студента та впливовим методом досягнення результатів діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчує, що в Україні дослідження методу сторітелінгу розпочато порівняно нещодавно і нині це

вважається інновацією в освіті. Сторітелінг належить до кола інтересів зарубіжних та вітчизняних науковців

Спираючись на ґрунтовні дослідження та активність використання методу в сучасному освітньому середовищі, можемо говорити про метод сторітелінгу як своєрідний тренд в освіті. Подання навчального матеріалу у вигляді розповіді історій розвиває уяву, логіку та підвищує рівень культурної освіти студентів. Застосовуючи таку методику, викладач власним прикладом, формує у студентів вміння використовувати подібні методи у майбутній професійній діяльності.

Науковець В. Грушевська визначає різновиди сторітелінгу, а саме: усний сторітелінг (невід'ємна складова публічних виступів, де важливими є погляд, емоції, жести, особистість мовця), письмовий сторітелінг (провідна техніка впливу та привернення аудиторної уваги, затребувана копірайтерами, блогерами, маркетологами, журналістами тощо), мультимедійний або цифровий сторітелінг (застосовується під час створення сайтів та в цифровій журналістиці, у соціальних мережах, а також під час створення презентацій та відеороликів). Цифровий сторітелінг може бути реалізований у форматах відеоролику, презентації і цифрової публікації з мультимедійним контентом [1, с. 40].

В нинішніх умовах інформаційного суспільства, так зване, традиційне навчання, яке зазвичай передбачає спілкування викладача і студента з метою передачі інформації та знань студентам, викладацький контроль якості та успішності засвоєних знань все більше втрачає свої позиції та сенс. Постає проблема використання сучасних форм і методів організації навчальної діяльності студентів, які б сприяли підвищенню якості підготовки студентів.

Сучасні студенти належать до покоління цифрового світу, молодь не уявляє своє життя без Інтернету, комп'ютера, мобільного телефону або інших електронних пристроїв.

Вважаємо, що саме використання методу сторітелінгу у процесі викладання фахових дисциплін для майбутніх бакалаврів інформаційної, бібліотечної та архівної справи сприятиме активізації студентів, налаштування позитивної атмосфери під час проведення занять, встановлення контакту між студентами та викладачем, а також впливає на лінію поведінки студента в конкретних ситуаціях, збагачує студентський словник мовленнєвими конструкціями, формує навички швидкого орієнтування та вирішення завдань в спонтанно створених умовах. Це, в свою чергу, впливає на становлення індивідуальної позиції в спілкуванні та самопрезентації студентів, збагачує особистий досвід у володінні прийомами та засобами мовлення. Дисципліни закладають адаптаційні механізми для безперервної освіти та творчості студентів. Її домінантою є розвинена мотивація й сформованість особистісних якостей, які забезпечують внутрішню потребу активного освоєння студентами функцій нових ролей, зокрема інформаційних.

В освітньому процесі важливим є не тільки застосування такого методу як сторітелінг, а й урізноманітнення представлення таких історій, застосування сучасних освітніх інструментів для створення якісного контенту та цікавого оформлення сторітелінгу. До таких інструментів, дослідники відносять:

– Storyjumper (<https://www.storyjumper.com/>) – хмарний ресурс з набором інструментів для створення ілюстрованих книг з різними історіям. Користуючись itoryjumper, використовують власні доробки, а також шаблони з сайту. Цей інструмент дає змогу користувачам розробляти, структурувати та систематизувати вправи, наповнювати їхній контент текстовим та мультимедійним матеріалом. До вагомих переваг таких книг належать творчість, мобільність, мультимедійність, інтерактивність, доступність, зручність.

– Ourboox (<https://www.ourboox.com/>) – це сучасна платформа для створення авторських електронних книг. Робота з платформою не викликає складнощів є досить простою та інтуїтивно зрозумілою. В книгах можливо розмістити медіа-об'єкти: відео-матеріали, дидактичні ігри, гіпертекстові покликання тощо. Автор має доступ до статистики перегляду публікацій, а також редагування після публікації. Для додавання інтерактивних об'єктів і медіа є можливість працювати з редагуванням HTML коду сторінки.

– Piktochart (<https://piktochart.com/>) – це веб-інфографічний додаток, який дозволяє користувачам без досвіду роботи у графічному дизайні легко створити інфографіку та візуальні зображення за допомогою тематичних шаблонів, додаючи короткі тексти.

– Canva (<https://www.canva.com/>) – крос-платформенний сервіс для графічного дизайну, що передбачає створення зображень та інформаційних плакатів, інфографіки. Робота сервісу побудована на принципі використання готових елементів і варації змінних шаблонів. Графічний редактор надає доступ до певної бібліотеки шаблонів, ілюстрацій, стічних фотографій та шрифтів. Сервіс створено як для звичайних користувачів, так і професіоналів у сфері дизайну та цифрового маркетингу. На платформі можна створювати зображення для публікації в інтернеті, макети для поліграфічної продукції тощо.

– Pixton (<https://www.pixton.com/>) – конструктор коміксів, що дозволяє створити свої власні історії від самого початку. Сервіс передбачає необмежене редагування малюнків, роботу з кольорами, розмірами, кутами повороту, позами графічних об'єктів.

– Wix.com (<https://wix.com/>) – міжнародна хмарна платформа для створення професійних сайтів та їхніх мобільних версій за допомогою інструментів drag-anddrop. До ключових переваг даного сервісу належить простий яскравий сучасний дизайн та інтерфейс, що дозволяє пересічному користувачеві без спеціальних знань і вмінь працювати з ним.

– StoryMap JS (<https://storymap.knightlab.com/>) – сервіс для створення мап-оповідей та просторових наративів. Робочі зони сервісу представлені у вигляді слайдів з підтримкою мультимедіа.

– Twine (<https://twinery.org/>) – застосунок для створення історій та роботи з мультимедійними та багатофункціональними, гіпертекстовими розповіддями, іграми. Робота з додатком можна розпочинати зі створення сюжетної мапи – своєрідної дошки зі сторінками пасажами історії, що сприяє орієнтуванню в структурі оповіді. Додаток передбачає додавання будь-якого медіаконтенту, можливість працювати з візуальним дизайном та елементами ігрової статистики.

Слід зауважити, що запропоновані інструменти є хмарними та передбачають публічний та приватний доступ до опублікованих матеріалів.

Кожен з вищезазначених інструментів, як слушно зауважують С. Паламар, М. Науменко, є мультифункціональними, а їхнє використання не має обмеження на сферу застосування. Вони є сучасними, мобільними та дистанційними, передбачають доступ через мережу Інтернет. Перевагою цих інструментів є умовна безкоштовність (деякі передбачають плату за додаткові спеціальні можливості) [2, с.51-52].

Перспективою подальших досліджень є розвідки, зосереджені на дослідженні питань щодо впровадження сторітелінгу під час курсів таких дисциплін, як «Інформаційно-аналітична діяльність», «Візуальна аналітика», «Інформаційний моніторинг», враховуючи новітні технології в розкритті особливостей застосування елементів віртуальної реальності та доповненої реальності під час підготовки майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Грушевская В. Ю. Применение метода цифрового сторителлинга в проектной деятельности учащихся / В. Ю. Грушевская // Педагогическое образование в России. 2017. №6. С.38–43.
2. Паламар С. Сторітелінг у професійній підготовці майбутніх педагогів: сучасні інструменти / С. Паламар, М. Науменко // Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету. 2019. №7. С. 48-55.

Сидоренко А. І.,
кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри інформаційної, бібліотечної та
архівної справи, ВП «Миколаївська
філія Київського національного
університету культури і мистецтв»,
м. Миколаїв

МЕДІАОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ У НАВЧАННІ БАКАЛАВРІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ, БІБЛІОТЕЧНОЇ ТА АРХІВНОЇ СПРАВИ

В документах ЮНЕСКО вказується, що медіаосвіта – це навчання теорії та практичним умінням для опанування сучасними мас-медіа, які розглядаються як частина специфічної, автономної галузі знань у педагогічній теорії та практиці; її слід відрізнити від використання медіа як допоміжних засобів у викладанні інших галузей знань, таких як, наприклад, математика, фізика чи географія [Media Education, 1984; за Федоров А.В., 2003; 1].

Медіаосвіта (media education) – процес розвитку і саморозвитку особистості за допомогою та на матеріалах засобів масової комунікації (медіа). Нині вона